

נוצרי ניגון על פסוק מתהלים על הלשון שהעתיקו. אסור כי סתם הניגונים שמחברין הנוצרים לפסוקי תהלים הוא לזמר לתפלותיהן שזה אסור. ואם הוא מכיר שלא היתה כוונת מחבר הניגון לזמר לעבודתם אלא לזמר בעלמא להנאת זמרה אף שמחבר הזמר הוא נוצרי ועכ"ס אין בזה איסור, אבל סתמא יש להחזיק שהוא לעבודתם ואסור, ואף לפרנסה אסור. ועיין בחגיגה דף ט"ו שהשיב שמואל על מה שאדם גדול בתורה כאחר יצא לתרבות רעה שהוא משום דזמר יוני לא פסק מפומיה ופרש"י שם תמיה דכי בשביל איסור זמרא אחר חורבן שהוא איסור דרבנן יצא לתרבות רעה, וגם יותר תמיה דהא האיסור הוא רק בבית המשתאות כלשון המשנה בסוטה דף מ"ה וכן הוא ברש"י גיטין דף ז', ובתוס' שם כתבו דראוי להחמיר על מי שרגיל גם כשקם משנתו וכשהולך לישן שהביאו מירושלמי ומלשונם משמע שאינו איסור ממש אלא ראוי להחמיר אבל בטור סימן תק"ס משמע שלתוס' הוא איסור ממש למי שרגיל, אבל זמר הא ליכא איסור, עכ"פ אף באופן האסור אינו איסור שיהיה שייך זה למינות כדהקשה מהרש"א בח"א. וצ"ע כוונת פירוש רש"י דהא אין לפרש שהיה זה לעונש על חטא זה דזמרא, דלא שייך לענוש שיעשה מין ורשע שהוא דבר התלוי בבחירת האדם ואין זה מענין שכר ועונש. ולכן מסיק מהרש"א שהוא זמר של עכ"ס דאיסור זה הוא מאיסורי ע"ז ששייך למינות, וא"כ חזינן דהוא איסור גדול שאפשר שיביא ח"ו לידי מינות וגם יש ממילא גם איסור הזכרת שם אלילים שאסור בלאו דלא ישמע על פיך שאסור אף לצורך כדאיתא בש"ע יו"ד סימן קמ"ז סעיף א'.

והנני ידיו מברכו.

משה פיינשטיין

לילך לאלו שהן מינים וכופרים, לע"ד אין לילך אל רופאים כאלו להתרפאות, כי מכיון שאין הרפואות מסמים המרפאים אלא מרוב הדבורים שלהם עם החולה נודעים מאיזה מחשבות הוא סובל, ומיעצים לו איך להתנהג שודאי יש לחוש שמיעצים לפעמים נגד דיני התורה ואף נגד עיקרי הדת ונגד עניני פרישות וצניעות. ול"ד למה שנוהגין להתרפאות ממינים וכופרים שאר מחלות, שכיון שמרפאין במיני סמים אין לו שייכות עם המינים שלהם, והאיסור להתרפאות מן המינים הוא דוקא ברפואות ולחשים שמזכירין שם ע"ז, עיין בתוס' ע"ז דף כ"ז ובש"ע יו"ד ר"ס קנ"ה, אבל הפסיכאלאגן והסארקאיטיסטן שכל רפואתן הוא בדבוריהם יש ודאי לחוש שידברו דברי מינות ונבול פה. ואם הם רופאים מומחים ויבטיחו להחזירם שלא ידברו דברים שהם נגד דעות האמונה ומצות התורה יש אולי לסמוך שכיון שהם מומחים לא ישקרו. ולכן יש לחפש אחר רופא סארקאיטיסט שומר תורה ובאם ליכא יתנו עמו ויבטיחו שלא ידבר עם החולה בעניני אמונה ותורה.

אוצר החכמה

ידידו.

משה פיינשטיין

סימן נח

בחול"ה שהאומדנא שודאי ימות אם מותר לעשות אפעריישאן שיש בו ספק קרוב ח"ו למות אם לא יתרפא מזה

י"ד סיון תשכ"א.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מוהר"ר יהושע הלוי הירשהארן שליט"א בעה"מ ספר חשוב ממעיני ישועה.

בדבר הניתוחים שיש בהו ספק סכנה וספק הרפואה הוא פחות משקול אבל בלא הניתוח הוא ודאי שימות במשך זמן קצר שהסכמתי להתיר כאשר אמר לכתר"ה ידידנו הגאון מוהר"ר יוסף אליהו הענקין שליט"א. הוא אמת והטעם שהרי כל הנידון הוא בשביל חיי שעה שאולי ימות תחלה ע"י הניתוח מכפי שהיה מת בלא זה והרי מפורש בע"ז דף כ"ז אמר רבה א"ר יוחנן ואמרי לה אר"ח אר"י ודאי

סימן נו

בענין להתרפא חול"י מחשבות מרופאים סארקאיטיסטן שהם מינים וכופרים

כ"א מנ"א תש"כ.

מע"כ ידיד הנכבד מוה"ר ר' מיכאל קאסטעל שליט"א.

בדבר חולי רוח ומחשבות שצריכים לילך לרופאים פסיכאלאגיסטן סארקאיטיסטן אם רשאים